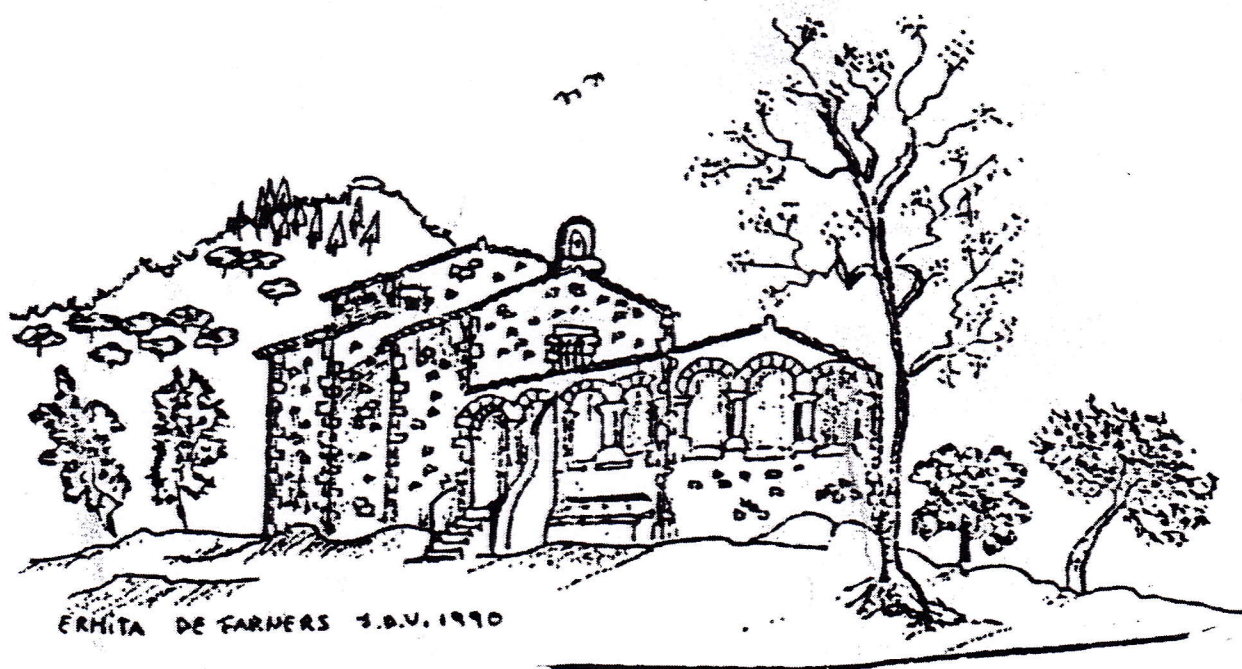

**Secció de
Cultura
A. E. Talaia**

**54ª Sortida Coneguem Catalunya
10 de maig de 2009**

UN PASSEIG PEL ROMÀNIC COLOMENC
La Selva

SANT PERE CERCADA

El monestir de sant Pere Cercada està situat a sobre un esperó muntanyós, envoltat pels torrents de l'Esparra i de Sant Pere, al bell mig d'una vall tranquil·la i quieta, gairebé tancada per tots costats, que dona nom a l'indret (Circata). És un dels monuments més importants i remarcables de la contarda ja que conserva intacta l'església romànica del s. XIII.

Es troba documentat des de l'any 1063, quan fou cedida al monestir de Sant Marçal del Montseny a fi de fundar-hi una canònica benedictina. Això no va ser possible a causa de l'oposició del monestir de Breda i de la decadència en què molt aviat va entrar el monestir de sant Marçal. Consta que a l'inici del s. XII hi vivia una comunitat de clergues sota la direcció del sacerdot Berenguer de Lllavaneres, els quals, amb els Vilademany, l'any 1136 van fundar-hi una canònica que s'havia de regir amb la regla de sant Agustí. Berenguer de Lllavaneres va ser el primer prior d'aquesta comunitat, que molt aviat rebia donacions dels senyors de

la comarca i a la qual quedaven unides les esglésies de sant Martí de l'Esparra, Sant Iscle i santa Victòria de Sauleda, les de santa Coloma de Farners i santa Eulàlia de Vallcanera.

L'edifici que es conserva actualment és la nova església aixecada al final del s. XII, en substitució d'una anterior i consagrada pel bisbe de Girona l'any 1245.

La decadència del monestir es va iniciar, com va passar en altres canòniques, al s. XV, de manera que al final d'aquesta centúria ja era regit per priors comendataris. La secularització tenia lloc a la darrereria del s. XVI, i les seves rendes passaren al convent agustinià de la Seu d'Urgell a l'inici del s. XVII,

Ha estat restaurat gràcies a la iniciativa de l'ajuntament de Santa Coloma, la generalitat de Catalunya, la Diputació i el bisbat de Girona i els Amics dels Monuments Colomencs.

Al Museu Episcopal de Vic i al Museu Tèxtil de Terrassa es conserven fragments del teixit de l'Àguila de sant Pere Cercada, del qual existeix un dibuix de Josep Gudiol que planteja la seva reconstrucció ideal.

L'edifici

L'antic conjunt monàstic està format per un conjunt de cases i l'església. És de planta de creu llatina i transsepte amb cimbori octagonal. La nau i el transsepte s'han cobert amb voltes de canó, mentre que el cimbori té una cúpula sobre trompes on veiem, entre aquestes i el tambor, tres ulls de bou. L'absis i les absidioles tenen voltes de quart d'esfera.

La il·luminació del transsepte prové d'una finestra d'una esqueixada al costat nord i una de doble esqueixada al costat sud.

A la part externa a més del campanar, la porta i una finestra amb elements esculpits. A la porta, hi ha tres arcs en gradació sostinguts per quatre magnífics capitells, reproducció dels autèntics que es conserven a la sagristia de l'església de Santa Coloma de Farners. D'estil ja gòtic, representen palmetes, petits caps, pinyes i entrellaçats; un dels capitells té una inscripció commemorativa que fa referència a un canonge que havia deixat rendes perquè cremés sempre una llàntia a l'altar de Sant Pere. Als angles de les bases de les columnes també hi podem observar una senzilla decoració que representa petits caps animals.

En el sector ara ocupat per la sagristia també hi podem veure uns forats a les parets que probablement havien servit pe a encastar-hi les bigues que sostenien l'estructura d'un claustre, a la paret del qual es devien haver situat les tres làpides sepulcrales que encara es conserven al mur d'aquest costat de l'església.

ERMITA I CASTELL DE FARNERS

L'ermita de Farners està situada al peu del castell del mateix nom, que veiem encimbellat dalt d'un turó rocallós. Fou consagrada l'any 1200 pel bisbe de Girona, Arnau de Creixell, després d'una reconstrucció feta sobre una altra

edificació que se suposa de mitjans del segle XI. L'actual edifici es format en gran part per una construcció barroca del segle XVII, que forma la nau i el creuer de cúpula el·líptica. Del primitiu temple romànic es conserva l'absis semicircular molt allargat i part dels murs laterals formats per gossos carreus de granit. A l'ermita es venera la imatge de la Mare de déu de Farners, de talla romànica, si bé alterada sensiblement a causa de restauracions modernes. Els fidels

de la contrada han tingut sempre una gran devoció per la verge de Farners.

A l'esplanada que hi ha davant de l'ermita se celebra cada any la Festa del Cor de Farners, el primer dimarts després de pasqua, i el diumenge després de l'Ascensió s'hi celebra l'aplec, antigament anomenades respectivament, "la festa dels pobres i "la dels rics".

El castell de Farners data del segle XII, és de planta trapezoïdal i d'una superfície de 211 m². La torre de l'homenatge és de planta circular i està adossada al costat de llevant del recinte. En els murs del castell podem distingir dues fases de construcció, els quatre primers metres són del segle XII i tenen un gruix entre 124 i 150 cm, amb

carreus grossos força regulars i els quatre metres restants són d'època més moderna, els carreus són més irregulars i tenen un gruix d'uns 60 cm, la qual cosa permet que hi hagi a tot el voltant una espècie de camí de ronda. A tot el mur perimetral hi ha a la part inferior nombroses espitlleres.

La funció del castell era la de vigilar el Sot de Vallors, per on transcorria el camí que anava de Sant Coloma a Sant Hilari; però els fets d'armes succeïts en relació al castell són més aviat escadussers. Cal esmentar les revoltes dels remences i possiblement la guerra de Successió.

SANT ISCLE I SANTA VICTÒRIA DE SAULEDA

El lloc de sauleda (*ipsa Elzeda*) é ja esmentat en el més antic document que es coneix relacionat amb la comarca, el de l'any 898, però sembla que l'església no fou edificada fins al segle XI. A mitjans del segle XII fou donada pel bisbe de Girona, Guillem de Peratallada, a la comunitat de Sant Pere Cercada, donació que fou confirmada pel Papa Inocenci III el 1198.

L'església és un edifici d'una nau capçada a llevant per un absis semicircular. Les façanes són llises, llevat de la de l'absis ornamentada amb un fris d'arcuacions llombardes.

L'any 1991 s'hi varen fer unes obres de restauració, durant les quals es recuperà l'antic campanar de cadireta que havia estat cobert i tenia dos nivells. Malgrat les ampliacions i restauracions fetes a través dels temps, guarda tot l'encí de les velles parròquies rurals

SANTA COLOMA DE FARNERS

El mot *selva* inicialment significa 'bosc ufanós i poc alterat', denominació molt vinculada al paisatge més o menys pla i cobert de sureda o de conreus d'arbres que s'estén al peu dels massissos del Montseny i les Guilleries i que arriba fins a les Gavarres i la Serralada Litoral, dins la zona humida i forestal. Es tracta d'una comarca d'una gran diversitat geogràfica. Es pot parlar de tres grans unitats de relleu ben definides: la Serralada Prelitoral, la Depressió Prelitoral i la Serralada Litoral, i formada per un conjunt de 26 municipis. L'anomenada **depressió de la Selva** és un sector predominantment pla, si bé antigament formava part del mateix massís del Montseny i les Guilleries, fins que fou trencat per falles que l'enfonsaren en relació amb els esmentats massissos. També cal comentar que s'hi copsa una vella formació volcànica per l'abundància de fonts termals a Caldes de Malavella i a Santa Coloma de Farners.

Un dels 26 municipis és **Santa Coloma de Farners**, situat al centre de la Selva, al sector de contacte entre el massís de les Guilleries i la depressió gironina. S'alça a 142 m d'altitud, sobre una terrassa fluvial, a l'esquerra del darrer tram de la riera de Castanyer. És la capital administrativa, si bé comparteix la funció d'eix vertebrador del territori amb els municipis de Blanes i Lloret de Mar, fet que converteix la Selva en una comarca multicefàlica. És el tercer municipi en nombre d'habitants de la comarca, després de Blanes i Lloret de Mar, i la seva estructura econòmica està centrada en la indústria i en el sector de serveis. Els principals subsectors industrials de la capital comarcal són els de materials de construcció (especialment mosaics), fusta, tèxtil (confecció i gènere de punt) o l'alimentació, on destaquen les **tradicionals teules**, producte típic de la població, popular l'aminadura i postre exquisit a base d'ametlles, sucre i "el secret", que assolí el premi de rebosteria a l'Exposició Internacional de París del 1912. Actualment la fabricació de teules (anomenades antigament *barrets de capellà*) té sortida al mercat espanyol. La inauguració del **centre lúdic termal Magma** el 2002, el més gran de Catalunya aquell any, i l'oferta termal ja existent han ajudat a la consolidar la ciutat com a destinació de turisme de salut. L'abundància d'aigües minerals i termals és un atractiu de la població; són molt conegudes i concorregudes les fonts de la dreta de la riera de Santa Coloma com la **font de Sant Salvador**, la **font Picant**, la **font d'en Caselles**, la **font de l'Oller**. Però les que han donat més anomenada a Santa Coloma són les aigües termals dites de les **Termes Orion**, radioactives, que afloren també a la dreta de la riera, a l'extrem sud del municipi, a 40° C de temperatura, les quals han atret molt de temps malalts dels més diversos indrets per a la cura d'aigües i que donaren lloc a la construcció d'un espaiós balneari construït al començament del segle XX i que conegué la seva més bona època d'esplendor els anys vint i trenta.

La història de Santa Coloma es remunta a una primitiva església ja dedicada a Santa Coloma esmentada el 898 i que fou destruïda pels hongaresos que envairen les comarques gironines vers el 926. El bisbe de Girona Gotmar consagrà el 950 una nova església parroquial, de factura romànica, que perdurà fins al segle XIV. Eclesiàsticament depenia de la canònica

augustiniana de **Sant Pere Cercada**. El topònim *Farners* és esmentat des del segle XI i fa referència als antics *molins fariners* que abundaven a l'indret. Des del punt de vista de la jurisdicció civil, Santa Coloma formà una mena d'illa dins les àmplies possessions dels Cabrera a la comarca. La jurisdicció efectiva de la població inicialment depengué del **castell de Farners**, que pertanyia en feu als vescomtes de Cardona.

Els primers carrers de la població foren els que envoltaven l'església parroquial i la **casa Farners** (el solar de la qual ocupa ara la plaça Major). La primitiva urbanització sofí un greu trasbals durant la Guerra dels Segadors i això comportà la creació de carrers més amples i cases de nova planta que encara conserven a la llinda inscripcions

dels segles XVII i XVIII. La **plaça de Farners**, presidida per l'església parroquial, té un sector cobert dit **les Mesures**, on se celebra el mercat del dilluns. L'*església parroquial* de **Santa Coloma** correspon a l'edifici construït el segle XIV, en un gòtic rural molt primitiu, substituint l'anterior església romànica ja esmentada, però molt ampliat a partir del 1805. Conserva del segle XIV l'antic campanar de torre quadrada, molt massís, de 36 m d'alçada i fet amb grans carreus de pedra de granit; els finestrals són d'arc de mig punt; el 1908 el coronaren amb un modern rellotge. A l'interior es destaquen les imatges de Sant Salvador i Santa Coloma.

Un dels monuments més interessants del terme, fita important en el paisatge que envolta la població i estretament vinculat a la seva història, és el conjunt monumental format pel **castell** i **santuari de Farners**. El **castell** s'alça en un turó rocós (422 m alt) a ponent de la ciutat. Conserva encara les gruixudes parets de carreus de granit del segle XII i la magnífica torre cilíndrica que presideix el recinte. Al veí turó del Vent, que domina el castell, hi ha restes de velles fortificacions relacionades amb el castell, el qual tingué bàsicament una funció estratègica al camí que unia la Selva amb la Plana de Vic.

El **santuari de Farners** fou consagrat el 1200 al peu del castell; de fet es tractava d'una reconstrucció o ampliació d'una capella anterior, a la qual pertany probablement l'absis. Una ampliació barroca, feta al segle XVIII, hi afegí un creuer de cúpula el·líptica i un espaiós atri cobert. S'hi venera la imatge de la **Mare de Déu de Farners**, talla romànica alterada sensiblement per restauracions modernes.

Galetes Trias de Santa Coloma de Farners

El 4 de juny del 2008 es complien cent anys des que el fundador de l'empresa, Joaquim Trias, va llogar el primer forn on es van elaborar aquestes tradicionals galetes. Des que l'avi Trias va començar a fer les galetes artesanes que duïen el seu nom -en va començar fent només quatre tipus- fins ara han canviat moltes coses en aquesta empresa familiar de la capital de la Selva. Si fa cent anys sortien del forn 336 teules cada hora -un dels tipus de galeta més famosos- actualment en surten 28.000. Galetes Trias exporta a països com Japó, Estats Units, Canadà, Alemanya, Finlàndia, el Regne Unit o Hong Kong, entre d'altres. Són galetes d'alta qualitat que acostumen a vendre's en botigues de 'delicatessen' o 'gourmet' i també en les botigues d'aeroports i punts turístics ja que les diferents capsos que les contenen són decorades amb motius i símbols catalans. El director de la fàbrica, Joaquim Trias, comparteix accionariat amb els seus dos fills, Maria i Joaquim. Aquests són ja la quarta generació que està al capdavant del negoci familiar.

Una cinquantena de treballadors configuren la plantilla d'aquesta fàbrica, situada a l'entrada de Santa Coloma de Farners, i que també disposa d'un museu per explicar l'evolució dels productes, com es fabricaven, el despatx originari del Joaquim Trias fundador i que mostra també una col·lecció amb les diferents capsos de cartró i llauna. Aprofitant la commemoració del centenari, l'empresa ha remodelat el museu, un museu que anualment té prop de 30.000 visitants. L'empresa conserva encara al carrer del Centre de la capital de la Selva la primera pastisseria on es van començar a fer les galetes. S'ha trobat informació als arxius que determina que al 1838 ja hi havia una pastisseria en aquest edifici i, per tant, aquesta és la segona pastisseria més antiga de les comarques gironines.

SILS

Estany de Sils

El terme municipal de Sils es troba al fons de la depressió selvatana, al **pla de Sils**, on fins a mitjan segle XIX hi hagué l'**estany de Sils**, de caràcter endorreic, format pels escorrers de les aigües pluvials procedents dels sectors més alts de Vallcanera, Caldes de Malavella i dels vessants interiors de la Serralada Litoral. Situat en un terreny

molt planer, es tracta d'un vestigi del que va ser un dels estanys més grans de Catalunya. Els límits de la llacuna, dessecada a partir del 1845 definitivament,

resten encara assenyalats per fites que van des de prop de l'Hostal de la Granota fins al terme de Maçanet de la Selva, encerclant una bona part del terme actual. Ara drenen aquest sector les aigües de la riera de Vallcanera, que baixa del sector nord del municipi, i la riera de Sils, procedent del terme veí de Caldes de Malavella, que s'uneixen prop del poble de Sils i aflueixen a la riera de Santa Coloma per l'esquerra del límit dels termes de Riudarenes i Maçanet de la Selva. En èpoques de pluges intenses, però, l'aigua encara s'hi estanca i recorda l'origen lacustre de l'indret.

En una curiosa narració anònima del començament del segle XVII, el *Viatge de Pere Porter a l'infern* (en la qual un veí de Tordera troba a l'infern una sèrie d'homes de llei, notaris i advocats de la rodalia, els quals satiritza dins una tònica encara medievalitzant) els cavalls que el porten entren a l'infern per l'estany de Sils.

Un espai singular

L'Estany de Sils és un espai natural protegit inclòs en el Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) de Catalunya i ha estat inclòs a la xarxa europea d'espais naturals Natura 2000. Fou dessecat com s'ha dit per tal d'obtenir noves terres de conreu i lluitar contra el paludisme. Tanmateix, gràcies a les condicions d'especial humitat i inundabilitat, encara es conserven diverses espècies de flora i fauna característiques de les zones humides. En els darrers segles, les àrees d'inundació natural han estat en recessió i avui són escasses a Catalunya. A més, en un context predominantment mediterrani, la conservació d'espais com l'Estany de Sils ha esdevingut del màxim interès. A l'actualitat, l'estany ha estat objecte d'un projecte de restauració i gestió que ha permès recuperar hàbitats i paisatges, a més d'una llacuna permanent que disposa d'un itinerari amb aguait i miradors que faciliten l'observació de les aus que hi fan parada.

La flora i vegetació de l'espai natural

En el paisatge vegetal actual dominen les bosquines mixtes dels riberals amb algun clap de verneda, així com notables fragments de vegetació aigualosa que ocupen els indrets inundables, com creixenars, canyissars, bogars, comunitats de llenties d'aigua i herbassars de ciperàcies i juncàcies. El conjunt de les comunitats vegetals aquàtiques i higròfiles constitueixen un important vestigi de la vegetació primitiva que ocupava aquestes terres estanyades. És destacable la presència del marcòlic (*Lilium martagon*), el lliri de neu (*Galanthus nivalis*) i el buixol (*Anemone nemorosa*).

Elements d'interès

El **prat de dall** és un dels elements més significatius del paisatge botànic de l'Estany de Sils. Es tracta d'una comunitat seminatural que es desenvolupa damunt de terrenys argilosos, sovint parcialment inundables, de l'antic llit de l'estany i que fins fa poques dècades ocupava la major part de les terres dessecades. La componen una gran diversitat de plantes herbàcies que havien tingut interès com a farratge, i el seu manteniment només es possible

mitjançant l'explotació tradicional, consistent en la dallada a la primavera-estiu i ocasionalment la pastura o redall a la tardor-hivern. Sense aquesta gestió el prat degenera envaït per comunitats de ribera o aiguamoll i la seva diversitat florística desapareix.

El relleu ondulat i la varietat de microclimes i de sòls de les terres properes permeten que a l'entorn de l'estany es desenvolupi una vegetació molt variada, on s'alternen elements centreeuropeus i mediterranis, amb rouredes, suredes, pinedes, brolles i prats secs.

Col·lecció d'Automòbils de Salvador Claret

A part de les esglésies i antics masos i hostals que encara es conserven tant al nucli urbà com als veïnats més allunyats, com són *l'església de Santa Maria* o *l'església de Santa Eulàlia de Vallcanera*, i que permeten conèixer la seva història i són mostres emblemàtiques i significatives del seu model econòmic i social, **Sils** compta amb la **Col·lecció d'Automòbils de Salvador Claret**, amb 2.500 metres quadrats d'exposició on es pot contemplar l'evolució de la indústria automobilística i del motor. Al llarg del recorregut es poden observar des del Fiat 500 que Benito Mussolini va regalar al general Queipo de Llano, fins al majestuós Rolls Royce que la comtessa de Güell va comprar el 1918.

ITINERARI

Horari parcial	Horari acumulat	Distància km
----------------	-----------------	--------------

0,00	0,00	0,00
------	------	------

Iniciem la caminada a la carretera GI-551 que va de Santa Coloma de Farners a Sant Hilari Sacalm a prop del punt quilomètric 19, entre les masies de can Caselles i can Massaguer; hi ha un camí asfaltat que baixa entre camps de conreu fins a creuar per un pont la riera de Santa Coloma.

0,03	0,03	0,10
------	------	------

Quan creuem el pont veiem a la dreta la gorga d'en Vilà i passat el pont un camí travessa que hem de rebutjar i seguir per un corriol mig confús per la vegetació que hi ha davant nostre. **ATENCIÓ:** a partir d'ara i fins a dalt l'ermita de Farners els senyals són d'uns punts de color vermell.

0,03	0,06	0,24
------	------	------

Pista travessera, la seguim uns passos cap a la dreta i la deixem per un altre corriol a l'altra banda que s'enfila entre el bosc; el sender sempre és molt ple de pinassa.

0,01	0,07	0,30
------	------	------

Pista travessera, la seguim cap a la dreta, pugem.

0,01	0,08	0,36
------	------	------

Deixem la pista que seguíem i anem a l'esquerra per un senderol que puja.

0,03	0,11	0,41
------	------	------

Pista travessera, molt plena de pinassa, el senderol que seguim continua per l'altra banda, pugem; més endavant desemboquem en una altra pista, també amb molta pinassa, la seguim a la dreta, pugem.

0,01	0,12	0,47
------	------	------

Pista travessera, més fressada que l'anterior, l'hem de seguir unes passes cap a la dreta i deixar-la per un senderol que puja per l'esquerra.

0,01	0,13	0,51
------	------	------

Pista travessera, herbosa, hem d'anar-hi unes passes cap a la dreta i deixar-la per un corriol que puja per l'esquerra; més endavant trobem una fita de partió a l'esquerra d'on passem; més endavant pugem un grau rocallós.

0,05	0,18	0,66
------	------	------

Marques vermelles sobre d'un esperó de roques que senyalen un canvi de sentit cap a la dreta, baixant, anem sempre per la carena. Més endavant passem un petit collet, tornem a pujar. Més enllà pugem un grau de roques, compte amb les relliscades! Més endavant tornem a pujar per un altre grau rocallós, anem sempre carenejant, la vista és molt bonica.

0,06 0,24 0,79

Passem per un petit coll i tornem a pujar per un grau rocós; més endavant tornem a passar per un altre coll de carena, i pugem.

0,08 0,32 1,18

Pugem sobre d'un esperó de roques, vistes impressionants per sobre de Santa Coloma de Farners; més endavant passem per sota d'un arbre caigut.

0,05 0,37 1,48

Pista travessera molt herbosa, hem d'anar cap a l'esquerra, que puja.

0,02 0,39 1,66

Clariana en el bosc, hem d'anar cap a la dreta planejant, veiem ja el castell de Farners.

Més endavant desemboquem en una pista travessera que baixa cap a dreta i cap a l'esquerra; baixem doncs, per aquesta última.

0,02 0,41 1,77

Bifurcació, se'ns uneix un senderol per l'esquerra que ve d'una bifurcació que hem deixat anteriorment. Nosaltres anem baixant per la pista que seguim. Més endavant veiem a dalt a la dreta el Turó del Vent.

0,04 0,45 1,99

Ermita de la Mare de Déu de Farners, consagrada l'any 1200 sobre una altra edificació que se suposa de mitjan segle XI. L'actual edifici és una construcció barroca del segle XVIII. De cara al nord tenim el castell de Farners, dalt d'un turó, es pot visitar (opcional); nosaltres hem d'anar cap a la pista d'accés amb cotxe; hi ha un pal indicador. A partir d'ara les marques són de color blanc; més endavant trobem una caseta a l'esquerra i un camí que se'ns uneix, seguim per la pista principal.

0,05 0,50 2,37

Bifurcació amb cartell indicador, que diu: Ruta de les 10 Ermites, Camí n. 2 Farners – Argimon 1h 18', Sta. Victòria de Sauleda 5 Km, St. Pere Cercada 5 Km. A l'esquerra aniríem al parc de Santa Coloma; anem, doncs, a la dreta, la pista puja.

Al cap d'una estona veiem a l'esquerra de la pista una casa que es diu "La Casilla". Més endavant deixem a l'esquerra un camí de desemboscar que puja, i més endavant tornem a deixar un altre camí, a la dreta, amb cadena, que baixa.

0,08 0,58 3,01

Bifurcació, a l'esquerra aniríem a la Torre d'en Planes, nosaltres anem a la dreta per l'ampla pista. Més endavant trobem una altra bifurcació, a l'esquerra hi ha un camí que baixa, amb cadena; hem d'anar a la dreta.

0,04 1,02 3,35

Bifurcació; quan la pista que seguim comença a fer un revolt cap a l'esquerra l'hem de deixar per un camí a la dreta, menys fressat i tancat amb cadena, que ens portarà a Santa Victòria Sauleda. **ATENCIÓ:** A partir d'aquí els senyals són d'un punt de color vermell. Més endavant el camí fa una ampla essa, i molt més endavant veiem la masia de can Planes Vell; abans d'arribar-hi hem de rebutjar un camí a la dreta que baixa.

0,08 1,10 3,92

Can Planes Vell. Masia que queda a l'esquerra del camí; al cap d'una estona trobem una bifurcació, hem d'anar cap a la dreta, que baixa. Més endavant el camí fa un marcat revolt cap a la dreta per travessar la riera del Sot de Penjacans; més endavant trobem una nova bifurcació, hem d'agafar la branca esquerra que puja, deixem la de la dreta que baixa; comencem la carena que ens duu fins a Sauleda.

0,10 1,20 4,65

Bifurcació, hem de deixar la branca dreta, que baixa, i agafar l'esquerra, que puja. Al cap d'una estona deixem un camí de desemboscar a la dreta que puja i seguim el camí ample, hem de seguir els senyals de punts vermells. Més endavant trobem una nova bifurcació, hem de deixar el trencall esquerra que baixa, i anem pujant; novament trobem una altra bifurcació; deixem la branca esquerra, que baixa, i anem pujant; més endavant se'ns uneix un camí per l'esquerra que baixa, nosaltres anem planejant.

0,08 1,28 5,18

Can Garolera, runes que queden a la dreta del camí, anem planejant.

0,04 1,32 5,49

Bifurcació, el camí fa un gir que baixa, nosaltres hem d'agafar el de la dreta que puja, i seguidament també hem de deixar a la dreta un camí de desemboscar.

0,07 1,39 5,98

El camí fa un revolt cap a l'esquerra per travessar un torrent, que és tributari del que hem mencionat anteriorment; continuem recte pel camí principal. Més endavant desemboquem en el revolt d'un caminet que baixa per l'esquerra, hem de seguir pujant.

Més endavant, trobem a la dreta del camí una gran alzina morta, amb els senyals que seguim.

0,05 1,44 6,27

Bifurcació, deixem el camí ample i anem cap a la dreta pujant, més endavant nova bifurcació, anem cap a l'esquerra pujant per zona boscosa d'alzines sureres i pins altívols.

0,06 1,50 6,75

Ermita de Sant Iscle i Santa Victòria de Sauleda, del segle XI, a l'esquerra del camí. Hi ha un pal indicador dels diferents itineraris que es poden seguir.

ATENCIÓ: A partir d'aquí nosaltres seguirem els senyals de color blanc que porten a Sant Pere Cercada. Hem de continuar el camí que seguíem i en la propera bifurcació que trobem hem d'anar cap a l'esquerra, ja que les mateixes marques també van a la dreta, cap al coll Estret; estem en un altiplà.

0,01 1,51 6,85

A l'esquerra veiem la masia del Bellvei Vell i en un arbre els senyals blancs amb les sigles S.P. ; continuem endavant planejant.

0,05 1,56 7,17

Bifurcació, deixem el camí principal i anem cap a la dreta; més endavant el camí, que és més herbós, bifurca a l'esquerra i més enllà el deixem per anar a pujar per un talús que tenim a la dreta i que ens porta a un camí que hi ha en un nivell superior; l'hem de seguir cap a la dreta, pujant.

0,04 2,00 7,43

Bifurcació, hem d'anar cap a l'esquerra, que puja, més endavant bifurquem cap a la dreta i passem per sota d'una línia elèctrica i pel costat d'un transformador, i més endavant fem cap a una pista travessera, que hem de seguir cap a la dreta.

0,08 2,08 8,03

Bifurcació, deixem l'ampla pista per agafar un camí a l'esquerra amb una cadena i amb un rètol que diu a can Formiga. Al cap d'una estona passem per sota una línia elèctrica i després agafem un corriol a la dreta, que és una drecera que baixa i va a parar al mateix camí que seguíem; també veiem a la dreta la masia de can Formiga; més endavant, deixem el camí per un corriol a

l'esquerra i entrem en un bosc de pins molt alts i frondosos, estem caminant per la carena d'una serra, el camí és baixador i ple de pinassa.

0,20 2,28 9,60

Sant Pere Cercada. Monestir del segle XIII, situat a sobre un esperó muntanyós, envoltat pels torrents de l'Esparra i de Sant Pere, al bell mig d'una vall tranquil·la i quieta, gairebé tancada per tots costats, que dóna nom a l'indret (Circata); hi ha un pal indicador dels itineraris; per sortir hem d'anar per l'única pista que hi ha, a l'esquerra.

A partir d'ara tot serà pista fins a Santa Coloma; compte, doncs, amb la circulació rodada. La pista fa baixada fins que travessem un rierol, més endavant se'ns ajunta un camí per l'esquerra que baixa, continuem per la pista principal.

0,15 2,43 10,60

Travessem un altre rierol, més endavant se'ns ajunta un camí per l'esquerra, el deixem, més endavant hi ha un camí a la dreta tancat amb una cadena, és el que va a can Torrent, seguim pel camí principal.

0,15 2,58 11,60

Bifurcació, hem de deixar el camí de la dreta que ens portaria a can Planiol i més endavant una altra bifurcació, amb pal indicador, a l'esquerra per on aniríem a Santa Victòria de Sauleda; hem d'anar, doncs, a la dreta, en direcció a Santa Coloma.

0,30 3,28 13,60

Bifurcació, a la dreta aniríem a can Canaleta; continuem endavant per la pista.

0,15 3,43 14,60

Bifurcació, a partir d'aquí hem de desfer el trajecte d'anada del punt quilomètric 3,35; per tant anirem cap a la dreta, ara amb pendent avall; més endavant passarem pel costat de l'edifici de La Casilla.

0,15 3,58 15,60

Bifurcació del quilòmetre 2,37 d'abans, amb cartell indicador, que diu: Ruta de les 10 Ermites; veníem a l'anada per l'esquerra de l'ermita de Farners; anem, doncs, recte avall per la pista principal.

0,15 4,13 16,60

Roca dels 10 cèntims, a la dreta de la pista; continuem avall.

0,07 4,20 17,10

Font a l'esquerra de la pista; continuem avall.

0,07	4,27	17,60
------	------	-------

Bifurcació a la dreta de la pista, que ens portaria a l'ermita de Sant Argimon; nosaltres anem recte. Més endavant trobarem bifurcacions a banda i banda, nosaltres sempre hem d'anar pel camí principal.

0,07	4,34	18,10
------	------	-------

Columna a la dreta de la pista, són les restes de la capella de Sant Pere Petit; va ser destruïda en la guerra del francès.

0,07	4,41	18,60
------	------	-------

A l'esquerra del camí ens queda una creu de ferro; continuem baixant.

0,15	4,56	19,60
------	------	-------

Acabem la caminada en el parc de Sant Salvador de Santa Coloma de Farners, situat a la part de ponent del poble; travessem el pont d'entrada al parc i entrem a la ciutat, on donem per acabada la passejada de les ermites.

Bibliografia:

Gran geografia comarcal de Catalunya, El Gironès, la Selva i la Garrotxa, volum 3, primera edició: setembre de 1981. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona.

Gran geografia comarcal de Catalunya. Suplement, del Maresme al Vallès Oriental, Enciclopèdia Catalana, primera edició, juny del 2004.

Guies Catalunya Romànica X. El Baix Empordà – La Selva, Enciclopèdia Catalana, Barcelona 2000.

<http://webspobles.ddgi.cat/sites/sils>
www.estanydesils.cat
www.diaridegirona.cat

La preparació d'aquesta 53a sortida ha estat realitzada per membres de la Secció de Cultura de l'A. E. Talaia, maig del 2009.

